

зѣ го отъ стаѣхъ-тѣ на Елисамъ писецъ-тѣ. И прочете го Іудій въ уши-тѣ на царя, и въ уши-тѣ на всички-тѣ князове, които стоехъ около царя. А царь-тѣ сѣдѣше въ зимный-тѣ домъ, въ деветый-тѣ мѣсець, и прѣдъ него имаше жаровня съ огни. И като прочетѣше Іудій три и четири страници, рѣжеше го съ ножче-то на писецъ, и хвърляше въ огнь-тѣ въ жаровниѣхъ-тѣ, додѣ ся свѣрши всички-тѣ свитькъ въ огнь-тѣ на жаровниѣхъ-тѣ. И не ся растреперихъ, нито раздрахъ дреихы-тѣ си, царь-тѣ и всички-тѣ му раби, които чухъ всички тѣзи думы. Още и когато Елнаванъ, и Делаія, и Гемарія, ходатайствувахъ къмъ царя, да не изгаря свитькъ-тѣ, не ги послуша. И заповѣда царь-тѣ на Іерамеѣла царевъ-тѣ сынъ, и на Сераиѣхъ Азриловъ-тѣ сынъ, и на Селемиѣхъ Авділовъ-тѣ сынъ да хванѣтъ Варуха писецъ-тѣ, и пророкъ Іереміѣхъ; но Господь ги скри.

И быде слово Господне къмъ Іереміѣхъ, слѣдъ като изгори царь-тѣ свитькъ-тѣ, и слова-та които писа Варухъ отъ Іереміи-ны-тѣ уста, и рече: Земи си пакъ другъ свитькъ, та напиши въ него всички-тѣ пьрвы слова, които бѣхъ въ пьрвый-тѣ свитькъ, който изгори Іоакимъ Іудинъ-тѣ царь: И на Іоакима Іудинъ-тѣ царь, ще кажешъ: Така говори Господь: Ты си изгорилъ тоизи свитькъ, и си казалъ: Защо си написалъ въ него, и си реклъ: Вавилонскый-тѣ царь ще дойде непрѣмно, и ще разори тѣзи земѣхъ, и ще направи да нѣма въ неѣхъ человекъ и скотъ? За то така говори Господь за Іоакима Іудинъ-тѣ царь: "Не ще има отъ него кой да сѣди на прѣстоль-тѣ Давидовъ: И трупъ-тѣ му още ся исхвърли, деня на некъ-тѣ, а ноця на ледь-тѣ. И ще накажъ него, и сѣме-то му, и рабы-тѣ му, заради беззаконіе-то имъ: и ще докарамъ на тѣхъ, и на Іерусалимскы-тѣ жители, и на Іудины-тѣ человекы, всичко-то зло за което говорихъ на тѣхъ и не слушахъ.

И зѣ Іеремія другъ свитькъ, и го даде на Варуха, Ниріевъ-тѣ сынъ, писецъ-тѣ, и писа въ него отъ уста-та на Іереміѣхъ всички-тѣ слова на книгъхъ-тѣхъ, коѣхъ изгори въ огнь Іоакимъ Іудинъ-тѣ царь: а при тѣхъ ся притурихъ и още много подобны слова.

ГЛАВА 37.

1 И царува царь Седекія, Іосиинъ-тѣ сынъ, вмѣсто Іехоніѣхъ Іоакимовъ-тѣ сынъ, когото Навуходоносоръ Вавилонскый царь

2 постави царь въ Іудинъ-тѣхъ земѣхъ. И не послуша той, и раби-тѣ му, и людіе-тѣ на тѣхъ земѣхъ, слова-та Господни, които говори чрѣзъ пророкъ Іереміѣхъ.

3 И проводи царь Седекія Іеухала Селемиевъ-тѣ сынъ, еи Софоніѣхъ Маасинъ-тѣ сынъ, священникъ-тѣ, при пророкъ Іереміѣхъ, и рече: Помоли ся, молихъ, за насъ на Господа Бога нашего. А Іеремія оше влизаше и излизаше между людіе-тѣ: и не бѣхъ го турили въ тъмницѣ. И излѣзе воинство-го на Фараона изъ Египетъ: и когато Халдейци-тѣ, които обсаждахъ Іерусалимъ, чухъ слухъ-тѣ имъ, оттеглихъ ся отъ Іерусалимъ.

4 И быде слово Господне къмъ пророкъ Іереміѣхъ, и рече: Така говори Господь, Богъ Израилевъ: Така ще кажете на Іудинъ-тѣ царь, който вы проводи при мене за да мя попытате: Ето, воинство-то на Фараона, коего излѣзе на помощъ вамъ, ще ся върне въ земѣхъ-тѣхъ си, Египетъ: И Халдейци-тѣ ще ся върхътѣ, и ще ратувать противъ тоизи градъ, и ще го обладаѣхътѣ, и ще го изгорятъ съ огнь.

5 Така говори Господь: Не ся мамѣте, да казувате: Халдейци-тѣ непрѣмно ще ся оттеглятъ отъ насъ; понеже нѣма да ся оттеглятъ. Защото ако поразите всичко-то воинство на Халдейци-тѣ, което ратува противъ васъ, и останѣтъ отъ тѣхъ нѣкои ранени, тѣ ще станѣтъ всякой отъ шатъръ-тѣ си, та ще изгорятъ тоизи градъ съ огнь.

6 И когато войска-та на Халдейци-тѣ отиде отъ Іерусалимъ, поради страхъ-тѣ на Фараоновъ-тѣхъ войскъ, Тогазъ излѣзе Іеремія изъ Іерусалимъ, да отиде въ Веніаминовъ-тѣхъ земѣхъ, да земе отъ тамъ дѣдъ-тѣ си между людіе-тѣ. И когато той бѣ при Веніаминовъ-тѣхъ порѣхъ, тамъ бѣше начальникъ-тѣ на стражъхъ-тѣхъ, на когото име-то бѣ Іриѣ сынъ на Селемиѣхъ, Ананіевъ-тѣ сынъ: и хванъ пророкъ Іереміѣхъ, и рече: Ты бѣгашъ при Халдейци-тѣ. И рече Іеремія: Лѣжа е: азъ не бѣгамъ при Халдейци-тѣ. Но го не послуша: и хванъ Іриѣ Іереміѣхъ та го заведе при князове-тѣ. И разгѣвахъ ся князове-тѣ на Іереміѣхъ, и го бихъ, и турихъ го въ домъ-тѣ на узници-тѣ, въ домъ-тѣ на Іонаана писецъ-тѣ; защото него бѣхъ направили тъмницѣхъ.

7 И когато Іеремія влѣзе въ подземнѣхъ-тѣхъ тъмницѣхъ и въ избы-тѣ, и сѣдѣ Іеремія тамъ много дни, Тогазъ проводи Седекія царь-тѣ, та го зѣ, и го попыта царь-тѣ скръшно въ домъ-тѣ си, и рече: Има ли слово отъ Господа? А Іеремія

л Амос. 3; 15.
м 4 Цар. 22; 11. Иса. 36; 22.
н Гл. 22; 30.
о Гл. 22; 19.

а 4 Цар. 24; 17. 2 Лѣт. 36; 10. Гл. 22; 24.
б 2 Лѣт. 36; 12, 14.
в Гл. 21; 1, 2. 29; 25. 52; 24.

г Виж. 4 Цар. 24; 7. Іез. 17; 15.
д Ст. 11. Гл. 34; 21.
е Гл. 21; 2.
ж Гл. 34; 22.

з Гл. 21; 4, 5.
и Ст. 5.
і Гл. 35; 26.
к Гл. 38; 6.